

مابین همه بدبختی های متفاوتی که تن رنجور و نزار پاسکال را آزار می داد بیخوابی مداوم و درد دندان نقش عمده ای بر عهد داشته اند (آنهم در زمانی که هنر دندانساز بوسیله سلمانی بمقام اجرا درمی آمد و وسیله کار این هنرمندان عبارت از کلبتین و قوت بازویی هم چون هر کول بوده است). شبی (در سال ۱۶۵۸) درد دندان مهیبی او را آزار می داد، بنابراین تصمیم گرفت فکر خود را بکلی متوجه سیکلوپید کند تا درد دندان را فراموش کند و با کمال تعجب مشاهده کرد که درد دندان ناپدید شده است. این موضوع را چنین تعبیر کرد که خداوند نظر داده است که توجه به منحنی سیکلوپید گناه نیست و اگر فعلاً بجای آمرزش روح خویش در باره خواص آن تفکر کند گناهی مرتکب نشده است ، بنابراین دست بکار شد و مدت هشت روز متوالی به مطالعه هندسه سیکلوپید پرداخت و توانست بسیاری از مسایل مربوط به آن را حل کند.

در همین سال (۱۶۵۸) حس کرد که بیش از همیشه مریض است ، سردرد های جانگداز و پایدار باعث شکنجه دائمی او می شد و به این طریق مدت چهار سال متوالی و مداوم این درد جانسوز او را آزار می داد و فقط گهگاه و بندرت خواب مختصراً او را از دست این شکنجه دائمی خلاص می کرد و در تمام این مدت زندگی او هر لحظه به زندگی زهد و مرتاضان شباhtت بیشتری می یافت. در ماه روزئن ۱۶۶۲ گذشت از زندگی را بجایی رسانید که خانه شخصی خویش را بخانواده فقیری که افراد آن مبتلا به آبله مرغان شده بودند بخشید و خود به خانه ژیلبرت خواهش رفت. بالاخره در روز نوزدهم اوت ۱۶۶۲ بعد از تشنیج شدید مرگ بسراغ او آمد و به این زندگانی پر محنت و رنج خاتمه داد. پاسکال در این هنگام سی و نه ساله بود.

تمام مطالب جالب توجهی که پاسکال در هندسه پیدا کرد اگر به وسیله او کشف نمی شدند بسیار ممکن بود که بعد ها بوسیله دیگران کشف شوند. لیکن هنگامی که پاسکال بکمک فرما تئوری ریاضی احتمالات را ایجاد کرد جهان جدیدی به ریاضی دانان معرفی کرد. بسیار محتمل است که قرنها بعد از آنکه نام پاسکال به عنوان نویسنده ای فرانسوی فراموش شود، باز هم این نام از نظر ابداع حساب احتمالات که اهمیت آن روز افزون است در جهان باقی بماند.